

487456

487456

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Cloșca No. 632.
LIPOVA Jud. Timiș.

- 1) Anul de îndurare 1935.
- 2) Nu căutați cetate stătătoare, călători suntem pe pământ.
- 3) Mai este o lume.
- 4) „Ascultați de mai marii voștri.“
- 5) Scoateri de demoni.

SUMARUL :

- 6) Vindecări de boale.
- 7) Lecțiuni Biblice
- 8) „Scoate zgura din argint“

- 9) „Alegeți astăzi cui vreți să slujiți.“
- 10) Pentru ce nu țineți Sabatul?
- 11) Viața Creștinului.
- 12) Noutăți puse în fața Bibliei.
- 13) Botezuri cu Duh Sfânt.
- 14) Aviz.

ANUL DE INDURARE — 1935 —

Dumnezeu să fie laudat și mărit prin Domnul nostru Isus Hristos, fiindcă ne-a ajutat că, după un an plin de frământări, de sbucium, de trudă și de neajunsuri, să ne vedem iarăș în pragul noului an. Anul ce-l lăsăm în urma noastră, a fost pentru noi un an în care a trebuit să luptăm din greu pentruca vrăjmașul să nu ne poată învinge. Nu puterea noastră, nu înțelepciunea sau priceperea noastră, și nici bogățiile noastre, ne-au putut face triumfători. Cel ce ne-a dat biruința, Cel ce a pregătit pentru noi mila, a fost și este numai Domnul și Mântuitorul nostru iubit : Isus Hristos. De aceea cu smerenie să ne aruncăm la picioarele Lui sfinte și să-I zicem : „Te laud, pentrucă m'ai ascultat, pentrucă m'ai mântuit.“ Ps. 118:21.

Odată cu începerea anului 1935, pășim într'un an nou. Nu cunoaștem ce fel de evenimente se vor desfășura în noul an care vine, nu cunoaștem dinainte sufletele biruitoare și cele cari vor fi răpuse în acest an, nici nu cunoaștem cât de grea va fi lupta pe care vom avea să o purtăm contra vrăjmașului nostru diavolul. Un lucru însă îl știm. Domnul nostru ne poruncește să fim gata în tot momentul.

„Doamne“, i-a răspuns vierul, „mai lasă-l și anul acesta ; am să-l sap de jur împrejur, și am să-i pun gunoi la rădăcină. Poate că deacum înainte va face roadă ; dacă nu, îl vei tăia.“ Luca 13:8-9.

nu știm când are să vină El. Tot aceea ce se petrece în jurul nostru însă, lasă să înțelegem că venirea Lui este iminentă. Și cine ne-ar putea garanta ceasul, ziua, săptămâna, luna sau anul când are să vină El. atunci când toate acestea, așa a aflat Dumnezeu cu cale ca ele să fie ascunse de ochii noștri ? Mat. 24:36.

Acum la părăsirea anului 1934, să ne facem un bilanț al stărei noastre sufletești din anul pe care-l lăsăm în urmă, și cu care nu vom mai da față niciodată în viața noastră. Numai făcându-ne un astfel de bilanț am putea afla deficitul spiritual în care ne sbatem. Așa numai am putea afla partea noastră slabă și am putea să o îndreptăm, prin sângele curs pentru noi la Golgota. Dacă însă am umblat mereu să facem bilanțul altora, să scoatem la iveală lucruri mincinoase despre unii și despre alții, iar pe ale noastre le-am ținut ascunse, atunci ne face bilanțul Domnul, și vai, grozav avem să roșim de rușine atunci când el ne va sta în față înaintea Marelui Scaun de judecată. „Dacă ne-am judeca singuri, n'am fi judecați.“ I Cor. 11:31.

Este cu puțință ca mulți dintre cetitorii acestui articol să fie oameni (bărbați sau femei) cari au știut ce pretinde Domnul dela ei, dar n'au îndeplinit plăcerea și voința Lui. Alții să poate că au știut să vorbească frumos despre lucrurile sfinte, dar nici ei n'au îndeplinit voința Domnului. Ei și-au amânat mereu mântuirea ascultând de șoaptele: „Mai este vreme!“ Inșă să prea poate că pentru dânșii cei trei ani din pilda Domnului cu smochinul, să se sfârșească odată cu anul 1934 și anul care vine (1935) să fie ultimul an, când Bunul Dumnezeu le mai acordă grație. El poate să fie pentru ei ultimul an de îndurare. Luca 13:6-9. Dacă ei nu se vor întoarce la Domnul în acest an, este foarte posibil ca să audă înfricoșatul glas zicând: „Taie-l. La ce se mai cuprindă și pământul degeaba.“

Iubite suflete! Cugetă-te serios la mântuirea ta. Isus a venit să vestească anul de îndurare al Tatălui ceresc. Nimeni însă nu-ți poate garanta că acest an care vine, va fi el până la sfârșit un an de îndurare, sau el va fi un an în care va veni Domnul ca să-Și ducă poporul Său. Noi nu știm și nici nu putem să-ți spunem și să te asigurăm că vor urma ani după ani de îndurare, așa ca tu să te poți întoarce la Dumnezeu mai târziu. În anul acesta poate veni Domnul, și să se înceapă „ziua de mânie.“ Poate să se întâmple și altceva; în acest an să-ți fie cerut sufletul tău. Și atunci cum ai putea tu să-l prezinți în fața Celui de care n'ai voit a asculta? De aceea astăzi când ai timp potrivit, nu-ți amâna mântuirea. „Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.“ Il Cor. 6:2. Ebr. 3:14-15. „Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeul tău.“ Amos. 4:12.

Scumpe cetitorule! Odată cu intrarea în acest an, cugetă-te că după cum poți cei înainte de tine au părăsit acest pământ, așa îl vei părăsi și tu, în veci n'ai să rămâi aici. Pe acest pământ poți nu suntem altceva, decât numai niște călători, cari alergăm spre altă patrie. Și dacă așa este, dă-mi voie să te întreb: Te prepari tu ca să poți ajunge cu bine în patria care este dincolo de mormânt? La seama bine că acolo este două locuri: Unul de odihnă în bucurii și desfătări vecinice și altul de osândă în muncă și chinuri vecinice. Mat. 25:46. etc. Pe care din aceste două locuri îl alegi tu acum?!

Am cetit mai de mult o istorioară în care se cuprinde o frumoasă învățătură. La o casă de oameni nobili, a fost întrebuințat pentru distracția familiei un pehlivan (om poznaș). Atât de maestru a fost el în lucrurile sale, încât stăpânul său i-a dăruit un băț, zicându-i: „Când vei întâlni pe un altul care să fie mai neghiob (prost) ca tine, să-i dai lui bățul.“ După câțeva vreme, omul nobil sau stăpânul se îmbolnăvi greu. Pehlivanul se duse la patul său și-l întrebă cum se simte. „Rău“ — fusese răspunsul stăpânului său. „Dar te-ai pregătit pentru

drumul pe care ai să-l faci stăpâne?“ — îl întrebă pehlivanul. Răspunsul pe care l-a primit a fost: „Nu, nu m'am pregătit de loc!“ Atunci pehlivanul aduse bățul și-l dete stăpânului său. Invățătura pe care o tragem noi din aceasta istorioară, este mare și adâncă. Atunci când avem să facem călătorii până suntem în viață, ne preparăm cu toate cele necesare pentru drum: bani, hrană, haine, etc. Atunci însă când trebuie să se prepare pentru drumul etern, din care n'au să se mai întoarcă niciodată, cei mai mulți oameni, stau nepăsători. Oare nu este lipsă ca noi să ne pregătim pentru acel drum? Să auzim ce ne zice Domnul: „Te sfătuiesc să cumperi dela Mine aur lămurit prin foc ca să te îmbogățești; și haine albe ca să te îmbraci cu ele.“ Apoc. 3:18 „Și gemem în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu locașul nostru cel ceresc, negreșit dacă atunci când vom fi îmbrăcați nu vom fi găsiți desbrăcați“. Il Cor. 5:2-3.

Iubite suflete! Voești ca anul 1935 să fie pentru tine un an în care îndurarea lui Dumnezeu să se pogoară asupra ta, ca tu să poți gusta fericirea, pacea și liniștea pe care o au cei mântuiți în Domnul? Atunci nu mai sta pe gânduri o clipă măcar, ci predă-te chiar acum în brațele Celui ce așteaptă pe toți păcătoșii strigându-i: „Veniți la Mine voi toți cei osteniți și împovărați...“ Mat. 11:28-30. Crede că anii pe cari îndurarea lui Dumnezeu i-a lăsat ca tu să-i guști până acum, n'au fost spre onoarea lui Dumnezeu, ai trăit în lume, ai trăit în păcat, ai întristat pe Cel ce a căutat cu milă spre tine, ai nesocotit pe Cel ce a murit pentru tine, și deși El avea destulă putere a te pierde, n'a voit; și a lungit viața ta pentrucă te-a iubit, căci El nu se place în moartea păcătosului, ci voințe ca păcătosul să se întoarcă și să trăiască. Ezech. 33:11.

Anul care vine nu este un an, în care noi să mergem să ne facem pofta inimii noastre; nu pentru aceea a lungit Domnul firul vieții noastre ca noi să putem merge mai departe la petreceri lumești și la lucruri neplăcute Lui, ci pentrucă să ne întoarcem la El. S'o rupem deci acum cu păcatul și să zicem: „Ajunge, în adevăr, că în trecut am făcut voia Neamurilor, și am trăit în desfrânări, în poftă, în beții, în ospete, în chefuri, și în slujiri idolești neîngăduite.“ I Petru 4:3. Aliluia să fie Dumnezeu lăudat și mărit că a binevoit cu noi și ne-a deșteptat că să putem cunoaște și înțelege care este voia Sa cea bună plăcută și desăvârșită.

Și acum de închiere, revista „Cuvântul Adevărului“ dorește multă binecuvântare dela Dumnezeu cetitorilor ei. Ea dorește tuturor ca anul nou 1935, să fie pentru ei anul de îndurare al Domnului. Cei ce nu L-au aflat să-L afle, cei ce L-au aflat să meargă mai departe în învățătura și în păzirea Cuvântului Său, iar cei ce vor trebui să părăsească acest pământ, să se poată bucura de locul pe care L-a pregătit El celor ce-L iubesc. Amin. Gh. Bradin.

Nu căutați cetate stătătoare, călători suntem pe pământ.

Viața aceasta este doar o călătorie, care se sfârșește cu atingerea scopului ei final, adică vecinicia. I Petr. 2:11 După cum pentru orice călătorie fie lungă, fie scurtă, omul trebuie să se pregătească, după felul călătoriei, dacă este cu trenul de bani și merinde. Cu trenul un om poate călători: cu tren rapid, accelerat sau personal: aceasta depinde de banii ce-l are. El mai poate să aleagă și clasa în care vrea să călătorească, precum și drumul pe care vrea să meargă, pentru a-și ajunge ținta.

Însă pentru călătoria cea mare, creștinul nu poate să-și aleagă, nici drumul și nici clasa, pentru că este o singură cale, care duce la fericire și un singur preț de răscumpărare. I Ioan 1:7 Aceasta cale noi o găsim în Isus. El zice: „Eu sunt calea și adevărul. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit.” Prețul nu se schimbă de la un călător la altul: toți călători sunt la fel. Orice păcătos este mântuit numai prin **sângele** scump al lui Hristos. I Ioan 1:7 Dacă în această călătorie vrem să umblăm în lumină, trebuie să privim la Isus, care zice: „Eu sunt lumina lumii. Cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întunec, ci va avea lumina vieții” I Ioan 8:12.

Prin urmare dacă vrem să câștigăm adevărata fericire, trebuie să călcăm pe urmele Domnului nostru Isus Hristos și atunci nici odată nu vom putea rătați.

Apostolul Pavel zice: „Fraților nimenea să nu vă înșele, cine trăește în neprihănire, este neprihănit, cum este El. . . .”

Sunt mulți oameni care să hotărăsc pentru Dumnezeu și pleacă pe această cale, însă merg un timp și cad de oboseală. Satana, dușmanul copiilor lui Dumnezeu, vine de multe ori cu ofertele lui, prielnice pentru viața și corpul omului și omul nefiind destul de treaz se infruptă din ele și cade în cursa lui. Așa a știut el să înșele în trecut, precum și în prezent pe cei mai destoinici copii ai lui Dumnezeu, care nu au fost destul de treji în viața lor. Călătorul care pleacă pe această cale, trebuie să se desbrace de orice păcat și fărădelege, pentru că păcatul este acela care îl împiedică de a-și ajunge scopul final, adică mântuirea. Apostolul Pavel zice: „Oricine rostește numele lui Dumnezeu, să se depărteze de fărădelege.” II Tim. 2:19.

Noi ca să mergem pe această cale, trebuie să ne încingem coapsele minți noastre și să ne păstrăm credința și un cuget curat, pe care unii l-au pierdut, și au căzut din credință. I Tim. 1:19.

Domnul Isus zice: „Nevoiți-vă să intrați pe poarta cea strâmtă: căci largă este poarta, lată este calea care duce la perzare și mulți sunt cei care intră pe ea, Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei care o află.” Mat. 7:13.

În ziua judecării vor fi două feluri de oameni care și-au ajuns scopul final și anume: cei de la dreapta și stânga Tronului lui Dumnezeu. Iar după judecată vor fi numai două locașuri:

C E R I U L :

„Cine sunt oare aceștia? Și de unde au venit? Aceștia sunt cei care vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Mielului. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu, și-l slujesc zi și noapte în templu Lui. Aceștia nu vor mai flămânzi, nici nu vor mai înseta: nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreoa altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi păstorul lor, și va duce la izvoarele apei vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochi lor.” Apoc. 7:15-17.

I A D U L :

„Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua nici noaptea n'au odihnă.” Apoc. 14:9-11. „Oricine n'a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în iazul de foc.” Apoc. 20:15. „Unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.” Marcu 9:48. Mat. 25:46.

Prea iubiților, vă sfătuesc ca pe niște străini și călători pe acest pământ, să vă feriți de poștele firii pământești, cari să războesc cu sufletul. I Petr. 2:11 Purtați-vă bine în timpul pribegiei, ca niște oameni slobozi: fără să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște copii ai lui Dumnezeu iubiți-vă unii pe alții și nu vă vorbiți de rău. Clintiți pe toți oamenii, iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu: dați cinste împăratului și fiți supuși oricărui stăpâniri omenești, pentru Domnul, ca supt a lor stăpânire și ocrotire, să ne putem continua calea spre Dumnezeu.

De încheiere, rog ca bunul Dumnezeu să ne ajute la toți care am plecat pe această cale, ca, cu lăpădare de sine să ne continuăm calea spre ținta finală, adică mântuirea sufletelor noastre. Amin.

Ioan Danclu.

Cu regret aducem la cunoștință fraților că, fr. V. Gașpar din com. Greceanca (Jud. Buzău), A. Isbașa din com. Birchiș (Jud. Severin) și Gh. Almăjan din Oravița, sunt excluși dintre noi, pentru abateri cari pătează cu totul viața unui credincios. I Cor. 5:11.

Mai este o lume.

„In adevăr, nu unor îngeri a supus El lumea viitoare, despre care vorbim.“
Ebr. 2:5.

Iubite suflete! Te-ai cugetat vreodată că în această lume toți oamenii sunt numai niște călători, cari călătoresc către un țerm al vecinicii care îi duce într'o altă lume. În lumea aceasta în care trăim acum, nu suntem stabili, de aici trebuie să ne mutăm. De aceea cred că este de folosul nostru ca să studiem puțin cele ce știm și am învățat despre ceialaltă lume.

Lumea aceasta pe care o vedem este trecătoare, pe când lumea viitoare pe care nu o vedem, este vecinică. „Căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd, sunt vecinice.“ II Cor. 4:18. „În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el va arde... Dar noi după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.“ II Petru 3:10-13.

În lumea viitoare vor fi două locuri: Raiul și iadul. Toți cei ce se vor pregăti de aici în sfințenie și cari vor fi primit pe Domnul Isus ca Mântuitorul lor personal, vor locui în rai. Iar toți cei ce n'au crezut Cuvântul predicării Evangheliei Sale mărețe și sfinte și cari nu au trăit în sfințenie și lăpădare de sine, vor locui în iad. În vreme ce, raiul este

locul de bucurie și de desfătare al credincioșilor. Iadul este locul de chinuri și remușcări vecinice al nelegiușilor. Dincolo, adică în lumea viitoare, aceste locuri nu se pot schimba: cei drepecți nu pot trece în iad și cei nelegiuși nu fi puși în rai. Luca 16:19-31.

Dacă noi așteptăm o lume viitoare care este vecinică, atunci de sigur și starea noastră muritoare trebuie să fie schimbată. „Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.“ I Cor. 15:53.

Noi trebuie să știm încă de acum dacă suntem păstrați pentru viața în fericire sau pentru viața în chin. Dacă noi trăim în sfințenie, dacă suntem născuți din nou și dacă numele noastre sunt scrise în Cartea Vieții noi suntem păstrați pentru fericire în lumea viitoare. Dacă însă, noi făptuim păcat, dacă nu credem în Cuvântul Domnului și dacă numele noastre sunt scrise în pământ, noi suntem păstrați pentru chin. Mat. 25:46.

Scumpe suflete! Spune-mi te rog, care loc este pregătit pentru tine? Domnul să-ți ajute a fi în fericire. Amin.

A. Florea. Mermestii.

„Ascultați de mai marii voștri.“

Ebr. 13:17.

Să fie binecuvântat Dumnezeu care a lăsat ca în Biserica Sa, să fie și astfel de suflete, cărora să le fie încredințată lucrarea Lui. Aceștia oameni sunt numiți în textul nostru „mai marii voștri.“ Ei însă numai atunci își vor putea îndeplini chemarea lor când vor fi ascultați de aceia pe cari îi conduc. Noi credem că D-zeu este fără de greș. Atunci când alege El pe cineva în lucrarea Lui, El nu dă greș. El alege totdeauna pe cei mai credincioși și sfinți oameni. Oamenii pe cari i-a ales El, totdeauna au luptat din toate puterile împotriva păcatului. Acestor fel de oameni, cine li s'a împotrivit, s'a împotrivit lui Dumnezeu, Luca 10:16.

Și pentruca noi mai bine să putem înțelege lucrarea lui Dumnezeu, voiesc să arat iubiiilor mei cetitori, un lucru din care eu m'am luat pildă. Am auzit că pe unele locuri s'au aflat bani falși și oamenii necunoscători au fost înșelați cu astfel de bani. Ei însă nu s'au ivit niciodată înaintea celor veritabili, decât totdeauna în urma lor. De aici eu m'am luat o învățătură. Niciodată Dumnezeu nu alege oameni falși în lucrare. După ce însă Dumnezeu alege oamenii pe cari află El de bine și pe cari îi

află El mai potrivii pentru lucrarea Sa, nu-i de mirare că vine și satana cu oamenii lui ca să-i așeze tot în aceea lucrare. De ce? Fiindcă el bine știe că ei nu sunt chemați de Dumnezeu la lucrarea aceea, și așa o strică. Câte suflete s'au găsit amăgite că au părăsit pe ceice Dumnezeu i-a pus în lucrare și au urmat unor oameni falși și puși de satana? Ei au crezut că Dumnezeu a lăpădat pe cei pe cari i-a ales din început. Și astfel au ajuns a fi înșălați cu oameni falși. Dacă însă cu banii falși nu poți să stai înaintea celui ce-i cunoaște ca să-ți cumperi cele ce ai dori, ci mai degrabă ajungi cu ei la închisoare. tot la fel tu nu poți să stai cu conducătorul tău fals și mincinos în fața lui Dumnezeu, ca să cumperi dela El aur lămurit prin foc și haine albe. Apoc. 3:18. „Căci dacă călăuzește un orb pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.“ Mat. 15:14. Pe ce cunoaștem și putem deosebi noi banii falși? Pe aceea că avem la îndemână bani adevărați. Sunetul celor falși nu este același ca și acelor adevărați. Și dacă îi privim mai de aproape și forma și culoarea lor este deosebită. Lucrătorii cei răi pot fi deosebiți pe aceea că sunetul lor (cuvintele

ce ies din ei) nu este deopotrivă cu al lucrătorilor adevărați. Ei nu se potrivesc în vorbiri. Iar când ajungi să petreci aproape de ei, nu se vede nici sfințenie în ei.

„Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le su-

puși. . .” Să ascultăm și să ne supunem deci frașilor, mai marilor noștri, pe cari Dumnezeu i-a chemat în lucrarea Lui. Să nu ne lăsăm târși de rătăcirea celor nelegiuți, și să ne perdem țaria. **II Petru 3:17.**

N. Jurj.

Scoateri de demoni.

Declarație.

Aliluia fie Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, acum și în veci. Amin.

Prin mila Celui Prea-Înalt care este Dumnezeu atotputernic, voiesc a aduce la cunoștință frașilor și surorilor și a tuturor celor ce vor citi sau vor asculta această declarație, cum Domnul Isus S'a îndurat și m'a vindecat.

Mă numesc Balint Ileana, din com. Bucuroaia, jud. Bihor. Sunt română și sunt de 38 ani. În vara anului trecut cam prin timpul secerișului, într-o zi de Mercuri după amiază, m'a lovit o boală foarte primejdioasă. Fiind adormită prin somn m'a cuprins un duh rău și m'am deșteptat. La repezeală m'am coborât jos din pat amețită, și eu căutam să nu mă las a fi doborâtă, și atunci duhul necurat a strigat și eu am auzit zicându-mi: „Încă nu vrei să te lași?” Și atunci m'a trântit jos, fiind numai eu singură în aceea cameră. Noi, adică bărbatul meu și eu, fiind crîșmari, în timpul când eu am fost aruncată la pământ de duhul cel rău, bărbatul meu (Balint Teodor) fiind culcat și el în camera unde era cărciuma, s'a deșteptat și el în jipetele mele, a venit și el în camera unde eram eu și a început a plânge, văzându-mă cum mă chinuiam cuprinsă de puterile vrăjmașului. Și după un timp de jumătate ceas m'a lăsat din chinuri un timp și peste pușin iarăș mă apuca. Așa am fost Mercuri noaptea: un timp de câteva minute mă lăsa și apoi iarăș mă apuca la zdruncinat și așa a continuat și Joi. Joi când mă cuprindea eu mă uitam în oglindă ca să văd cum sunt, și vedeam că mă sucea de gură și îmi curgeau bale din gură limpezi ca apa și lungi, și mă amorțea de mâini și trecea prin tot corpul o putere rece cu amorțeala în cap. Ca un fulger simțeam că trece prin mine. Când mă mai lăsa, eu mă duceam și vindeam în cărciumă băuturi și tot felul de marfă, apoi când simțeam că vin fulgerături prin corp și amețea, ieșeam și mă ascundeam ca să nu mă vadă oamenii. Și mă ascundeam și de fată ca să nu mă vadă nici ea, căci îmi era rușine. Eu mă minunam de cele ce se petreceau cu mine și mă gândeam: ce-o fi asta? Nu mă mai trântea jos ca înainte, dar mă apuca des, mă ținea câteva minute și iar mă lăsa. Aceasta s'a petrecut Joi în tim-

„Iată semnele cari vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci. . .” Marcu 16:17.

pul zilei și tot Joi a început a mi se scurta limba din ce în ce mai mult până când nu am mai putut vorbi curat. Joi noaptea m'a apucat foarte des, nu mă lăsa în repaus decât două trei minute și iar mă apuca. Bărbatul meu mă ținea ca să nu mă arunce jos din pat, și plângea. Vineri și Sâmbătă mi-a amorțit mâna și piciorul stâng, așa că erau șapene. Și când duhul cel rău mă muncea, mă sucea tot în stînga. Vineri și Sâmbătă m'a doborât atât de rău încât nu mai puteam sta în sus și trebuia să țină câte 4-6 persoane de mine, și când puterea necurată venea asupra mea, îi clătina pe toți. Tot în acest timp mi-a fost luată vederea. Eu cunoșteam pe cei ce veneau la mine să mă vadă pe vorbă, dar nu-i vedeam. Așa că toți se mirau de mine când vedeau cum sunt de chinuită. Duminecă am dorit să vină la mine frași de credință apostolică să se roage pentru mine. Mai înainte însă de a veni ei, soțul meu a adus la mine Duminecă dimineața trei preoți și ei au zis către mine ca să fiu cu credința că Dumnezeu m'a tămădui și au făcut slujbă pe mine. Când au făcut slujba pe mine, au pus mâinile peste mine, și când au plecat, m'au lăsat așa de rău bolnavă ca și moartă și din acel timp n'am mai știut nimic de mine și nici când au venit frașii la mine. Frașii au venit la mine, Duminecă seara și ei spun că tot de atunci au început a se ruga pentru mine. Și în aceea seara când ei s'au rugat, nu au avut nicio descoperire. Și Luni au fost pentru mine în jertfă: doi frași și trei surori. Și atunci spun ei, când s'au rugat pentru mine la a doua înghenunchere duhul cel rău a zis că nu se teme de ei (de frași) că sunt pușini, dar demonii sunt mai mulți. Și duhul cel rău a zis către mine: „Și tu vrei să te rogi ca cele două?” Mie numai două surori mi s'au arătat, de ceilalți n'am știut nimic în acel timp. Eu nu am știut nimic de mine de Duminecă până Marți cam pe la ceasul al 10-lea din zi. După cum am înțeles în urmă duhul cel rău a blamat pe frași, dar ei nu s'au descurajat, ci s'au rugat mai departe, și laudat și mărit să fie Domnul Isus că Marți la orele 10, m'am trezit complet vindecată, cum sunt și până în ziua de astăzi. Cam la trei săptămâni după vindecare, Domnul m'a și sigilat cu Duhul Sfânt și am primit apoi și botezul apei. De când Domnul m'a vindecat, eu am rămas credincioasă Domnului, soțul meu încă nu e în credință dar nu contrazice. Cărciumă, chiar din timpul când Domnul m'a vindecat pe mine, nu mai ținem. Și pentru toate câte Domnul a făcut cu mine, rog

pe fraji și pe surori să mă ajute în rugăciune ca să nu dau înapoi ci să pot învinge pe cel rău.

Cine nu crede cele de mai sus, să vină să-i mărturisesc cu gura. Adresa mea: Balint Ileana,

com. Bucuroaia, Plasa Ceica Jud. Bihor.

Toata lauda, onoarea, gloria, puterea și împărăția să fie a Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Amin.
(ss) **Balint Ileana.**

Vindecări de boale.

„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Domnul îl va însănătoșa.” Iacob 5:15.

Toată slava, cinstea și gloria să fie adusă lui Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, pentru că El și astăzi lucrează prin Fiul Său.

Eu cu numele Teodor Moțiu din Com. Măderat, jud. Arad, declar următoarele:

Din ziua de 25 Sept. 1934 am fost cuprins de o durere de cap, dar așa o durere cum nu s'a mai pomenit; mi-a copt în cap. În timpul suferinței, ziua n'am putut suferi nicio rază de lumină, decât trebuia să stau tot la întunec. Și aceasta suferință a mea a durat timp de 14 zile. În timpul acestor zile se apropia și ispititorul ca să mă ispitească în suferință. Însă slavă și mărire fie Domnului că El într'un chip minunat m'a vindecat.

În noaptea zilei de 9 Oct pe când fr. M. Olariu se afla la frații vecini din com. Pâncota, pulindu-i-se în vedere de către fraji boala și suferințele mele, fr. M. Olariu îndemnat de Domnul s'a pus la rugăciune pentru mine împreună cu frații. Slavă să-I fie Domnului că El a și lucrat prin aceea rugăciune. Fr. Olariu a zis fraților: „Eu cred că fr. va fi vindecat mai înainte de a-l vedea eu” Și laudă Domnului că aceasta s'a întâmplat în-tocmai.

În dimineața zilei de 10 Oct. fr. Olariu a plecat din Com. Pâncota și a venit la mine la Măderat. Ajungând la mine m'a întrebat: „Ce e frate?” Răspunsul mi-a fost: Slavă și mărire Domnului că e bine. Fr. m'a întrebat: „De când?” De astă noapte am zis eu. Domnul a făcut să cadă din capul meu carnea aceasta coaptă (i-am arătat-o și lui). Domnul a făcut așa că am aruncat-o pe gură, și odată cu aruncarea ei, ori și ce dureri au dispărut. Puteam privi ori și ce rază de lumină, ceea ce până aci era imposibil. Curgerea copturilor a durat cam o jumătate oară pe gură și pe nas, apoi am adormit liniștit până la ziuă. Laud și măresc pe Domnul că până în aceste momente eu sunt pe deplin vindecat. Eu sunt pe de deplin încredințat în Cuvântul Domnului din Psalm. 103:1-5.

Deci scumpii mei, rog pe Domnul Isus ca cele ce a făcut El cu Mine, să servească multor suflete ca să se întoarcă la El și să afle o deplină fericire atât în trup cât mai cu seamă în suflet. Dumnezeu-Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt să fie binecuvântat întru toate și pentru toate în veci de veci. Aliluia. Amin.

(ss) **Teodor Moțiu.**

Leccióni Biblice.

Calendar Septămănal.

Luni în 31 Decem. **Întoarcerea și Pocăința lui Petru.** Ioan 1:35-42
Marți în 1 Ian. **Chemarea lui Petru.** Marcu 1:14-18.
Merc. în 2 „ **Lucrarea întâi a lui Petru.** Marcu. 10:5-15.
Joi „ 3 „ **O chemare a predica.** Isaia 6:1-13
Vineri „ 4 „ **O chemare de a fi păzitori.** Ezech. 3:16-21.
Sâmb. „ 5 „ **O chem. de a striga contra păcatului.** Amos. 7:10-15.
Duminica în 6 Ianuarie: Întoarcerea lui Petru și chemarea lui. Ioan 1:29-42. Marcu 1:14-39.

Cuvânt de aur. Marcu 1:17.

Cuvânt adevărat: Tot creștinul trebuie să fie un aducător de suflete la Domnul Isus.

Timpul: 30 ani după Hristos.

Locul: aproape de Iordan: la marea Galileii.

Sumarul Lecciónii: Convertirea lui Petru. Petru s'a întors la Domnul Isus, în urma mărturisirii fratelui său Andrei. Andrei care mai înainte făcea parte dintre ucenicii lui Ioan Botezătorul, l-a auzit pe aceasta făcând mărturie despre Domnul

Isus, și astfel el a fost unul dintre cei doi cari au mers după Isus. După ce s'a convins despre dumnezeirea lui Isus. a dus la El și pe fratele său Simon, care a primit dela Isus numele de „Chifa” (adică: „Petru”).

Petru primește chemarea. După ce Ioan Botezătorul a fost pus în închisoare, Isus S'a dus și a predicat în Galileia. În timpul predicării Sale, El a văzut pe cei doi fraji (Andrei și Simon) pescuind. I-a chemat la Sine ca să-L urmeze și-i va face pescari de oameni. Ei au ascultat numai decât și astfel au devenit numărăți printre cei dăniți ucenici ai Lui.

Petru se hotărăște ce să facă. A urma pe Isus, nu se putea atunci, când inima era împărțită. De aceea Petru avea să aleagă între lume și Isus. El s'a decis a părăsi cu totul lumea și a lucra numai pentru Isus. A părăsit mreața, rudele, holdele,

etc. și a intrat în slujba lui Isus. „Iată că noi am lăsat totul și Te-am urmat.“ Aceste au fost cuvintele sale de mai târziu.

Invățătură simplă : Noi învățăm de aici că atunci când am aflat pe Isus. să-L facem de cunoscut și celor din jurul nostru, că ei pot fi folosiți în lucrul Lui, tot așa de bine ca și noi. Apoi ca să urmăm pe Isus, trebuie să-L ascultăm, lăpădându-ne de tot ce este lumesc.

Lecțiunea II.

Calendar Septămănal,

Luni în 7 Ian. Mărturisirea lui Petru. Luca 9:18-26.
Mar. „ 8 „ Vestirea lui Petru I Petru 2:1-10,
Mer. „ 9 „ Mărturisirea lui Natanail. Ioan 1:43-51.
Joi „ 10 „ Marta face mărturisire. Ioan 11:21-27.
Vin. „ 11 „ Mărturisirea unui Sutaș. Mat. 27:50-56.
Sâm. „ 12 „ Mărturisirea cea bună. I Tim. 6:11-16.

Duminecă în 13 Ianuarie: Marea mărturisire a lui Petru. Mat. 16: 13-28 Luca 9:18-36. I Petru 2:5-6.

Cuvânt de aur : Mat 16:16.

Cuvânt adevărat : Lucrul de căpetenie al creștinilor adevărați, este credința în Domnul Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Locul : Vecinătatea Cezariei lui Filip.

Sumarul Lecțiunii. O întrebare importantă

„Cine zic oamenii că sunt Eu?“ La întrebarea Domnului Isus, ucenicii Săi li arată părerile felurite pe cari le au oamenii despre El. „Dar voi, cine ziceți că sunt?“ Ceea ce Domnul Isus voia, era aceea ca să afle dela ei dacă sunt convingși că El este într'adevăr Fiul lui Dumnezeu.

Un răspuns corect. „Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu celui viu.“ Acest răspuns al lui Petru a fost foarte prețios. El venea direct dela Tatăl, pentru aceea Petru și primește dela Domnul Isus mari binecuvântări.

O descoperire întristătoare. Isus arată, cele ce trebuie să sufere și aici fiind rugat de Petru ca să se îndure de Sine și să nu sufere acele, El (Isus) îl mustră aspru, arătând că nu dela sine vorbește Petru.

Invățătură simplă. Noi învățăm de aici că atunci când ne-am predat cu totul Domnului, vom avea fericirea ca să fim învățați de Dumnezeu a cunoaște pe Domnul Isus. Filip. 3:10. Când însă vom fi prea încrezători în noi și fără grijă în urma celor descoperite de Tatăl, foarte ușor putem ajunge a fi larăși ispiți de vrăjmașul.

Lecțiunea III.

Calendar Septămănal.

Luni în 14 Ian. Modelul vieții umilite. Ioan 13:1-11.
Mar. „ 15 „ Datorința serviciului în umilință. Ioan 13:12-17.
Mer. „ 16 „ Spiritul serviciului umilit. Mat. 18:1-6.
Joi „ 17 „ Ce costă serviciul umilit. Filip. 2:1-11
Vin. „ 18 „ Starea serviciului umilit. I Petru 5:5-11.
Sâm. „ 19 „ Intietatea serviciului umilit. Mat. 20:20-29.

Duminecă în 20 Ianuarie: Lecția lui Petru în serviciul umilinței. Ioan 13:1-17. I Petru 5:5-11.

Cuv. aur. I Petru 5:5.

Cuvânt adevărat : Creștinul trebuie să fie ca

Hristos în duh și în umilință.

Timpul : Joi seara la trădare.

Locul : La Ierusalim.

Sumarul Lecțiunii. O faptă umilită. Domnul Isus Hristos, a arătat ucenicilor Săi. „cea mai desăvârșită dragoste și umilință. În felul acesta El S'a dat pe Sine pildă, ca să fie urmat de toți aleșii Lui. Spălarea picioarelor, era privită ca o muncă de rob, cu toate aceste Domnul Isus a făptuit-o cu cea mai mare bucurie.

Impotrivirea lui Petru. Pus în fața acestei fapte umilite, Petru, neînțelegându-o încearcă a se împotrivi. Dar Isus înfringe împotrivirea lui Petru, arătându-i că dacă rămâne nespălat, nu are parte cu El.

Fapta explicată : Domnul Isus explică apoi fapta pe care El a făcut-o între ei și cu ei. Nu inele de aur, nu podoabe de lux, nu îngâmfare și mândrie le arată El, ci coborirea până la cel mai de jos loc; până la a spăla picioarele fratelui său. Acesta este serviciul de dragoste și umilință pe care Domnul l-a înfăptuit între ucenicii Săi în noaptea când a fost trădat. Și fericirea este legată de îndeplinirea lui.

Invățătură simplă. Nici un lucru care nu a fost plăcut lui Dumnezeu, Domnul Isus n'a înfăptuit. El a înfăptuit numai ceea ce Tatăl l-a poruncit. Ioan 5:36. Deci dacă Tatăl a aflat așa cu cale ca Fiul Său să ne arate o pildă de umilință în spălarea picioarelor și să ne zică în Cuvântul Său : „... sunteți datori să vă spălați picioarele unii altora,“ noi să nu ne împotrivim.

Lecțiunea IV.

Calendar Septămănal.

Luni în 21 Ian. Petru s'a încrezut în sine. Marcu 14:27-31.
Mar. „ 22 „ Petru a fost făcut atent. Luca 22:31-40.
Mer. „ 23 „ Petru s'a turburat. Marcu 14:46-54.
Joi „ 24 „ Tăgăduirea lui Petru. Marcu 14:66-72.
Vin. „ 25 „ Slăbiciunea celui tare. I Sam. 17:41-49.
Sâm. „ 26 „ A înconjura ispita. Prov. 4:10-19.

Duminecă în 27 Ianuarie: Tăgăduirea lui Petru. Marcu 14:12-72.

Cuv. aur. I Cor. 10:12,

Cuvânt adevărat : Cel ce vrea să fie invingător în Domnul Isus, trebuie să privegheze.

Sumarul Lecțiunii. Increderea lui Petru în sine. Faptul că Petru a fost iubit de Tatăl descoperindu-i pe Domnul Isus, apoi locul și poziția sa între ceilalți ucenici, au făcut ca el să se vadă oarecum mândru pe sine. Când a devenit astfel, s'a și încrezut în sine, și această încredere i-a provocat căderea. A fost tare înainte, dar atunci când trebuia să fie tare, a fost slab. Deși înainte a fost făcut atent că satana îl urmărește, a fost fără grijă, în urmă a căzut.

Tăgăduirea lui Petru. Petru cel ce s'a arătat așa de tare mai înainte cu puțin timp, acum de frica oamenilor, tăgăduiește pe Domnul Isus. Acesta a fost cel mai grozav paș pe care Petru l-a făcut după ce s'a întors la Domnul.

Invățătură simplă. Noi învățăm din viața lui Petru, ca să nu ne încredem în noi înșine, ci în Domnul. Pentru binecuvântările pe cari le primim, să mulțumim Domnului și să nu le considerăm ca un merit al nostru. Priveghind ne'ncetat asupra căilor noastre, vom fi feriți de căderi.

„Scoate zgura din argint.”

Prov. 25:4.

Bunul Dumnezeu a lăsat ca în unii din munții lumii acesteia, să se găsească diferite metale prețioase, ca de ex. aur, argint, aramă, etc. Aceste metale se scot cu multă trudă din pământ. Mulți din cei ce le scot, se aleg cu diferite răni în corpul lor.

Dar deși aceste metale să scot cu greu din pământ, ele nu sunt gata pentru pus în ladă, atunci când se scot. Pentrucă ele sunt împreunate cu alte materii. Pentruca acele materii să fie scoase din ele, metalele se pun în cazan la foc să se topească și apoi cu niște instrumente anume pregătite pentru acest lucru, se curățesc de aceste materii, ca să rămână numai metalul curat. După ce devin curățite pe deplin, se bat pentru monedă și devine înfipt în ele chipul regelui.

Intr'o asemenea stare ne aflăm noi oamenii. Suntem crescuți în munții lumii acesteia (în păcatele ei) împreunăți cu diferite lucruri cari nu sunt prețioase (pofte, patimi, etc.). Domnul Isus Hristos a venit să sape după noi în acești munți. El ne-a scos din fundul lor. Inșă până ne-a scos, S'a ales, cu rane la mâini, la picioare, etc. După ce ne-a scos, nu însemnează că ne poate numai decât pune în folosință și în lucrare. Căci El zice: „Scoate zgura din argint.”

Este o foarte mare greșală acolo unde se întrebunțează în lucrare persoane de curând chemate de Dumnezeu la mântuire. Aceste sunt argint amestecat cu zgură. Un mare cunoscător al lucrului lui Dumnezeu a zis: „Să nu fie întors la Dumnezeu de curând, ca nu cumva să se îngâmfe și să cadă în osânda diavolului.” I Tim. 3:6. Un om ales în lucrarea Marelui Domn Isus Hristos, trebuie să se vadă în el Chipul lui Isus. Or, Chipul lui Isus nu se poate vedea decât numai acolo, unde nu este zgură. Acolo unde este mânia, lăcomie, trufie, mândrie, etc. acolo se înțelege că este încă zgură de a păcatului.

În toate timpurile, Domnul a scos din oamenii pe cari i-a ales în lucrare, zgura. Ei au trebuit să treacă printr'un foc curățitor. Și abea după ce au trecut prin el și au fost curățiți, au fost folosiți în lucrare de Domnul. Oamenii mari din Biblie, aceia cari au lucrat mai mult pentru Dumnezeu, au fost toți oameni trecuți prin foc.

Nu-i așa iubite suflete că și tu ai dori ca Domnul să te folosească în lucrarea Lui?

Și care-i cauza pentru care nu te poate folosi? Cauza este aceea că ai în tine zgură. Căci dacă atunci când ești apăsător, murmuri; atunci când ești provocat, te mâni și te răzbuni; atunci când ești disprețuit, (cu neadevăr), te întristezi și neliniștești; atunci când ești lăudat, te umfli de mândrie; etc. au nu este în tine zgură? Dumnezeu nu poate să înfișă în inima ta Chipul Fiului Său, din pricina zgurei care este în tine. Și atunci în loc ca să te folosească în lucrarea Lui, El te pune mai întâi în cazan la foc, ca să scoată zgura din tine. Prietenii ți se fac vrăjmași, fiindcă Domnul voiește să mistuie din tine încrederea pe care ți-ai pus-o la vreme de nevoie în ei. El voiește ca încrederea ta să fie în El. Holdele nu-ți dau rodul pe care l-ai așteptat, treburile în afaceri îți merg rău, vitele îți mor, etc. și aceasta face Domnul, pentruca tu să înveți că toate bunurile tale pământestești vin dela El, și nu tu prin priceperea sau înțelepciunea ta le câștigi. Îți faci planuri despre cari crezi că sunt bune, mergi și le împărțești prietenilor, și ei nu te înțeleg; Domnul voiește ca planurile tale să le aduci mai întâi la El ca să le cerceteze și pe cele cari le află bune, să ți le binecuvinteze. Și sunt încă multe cazuri asemănătoare în lucrarea de curățire pe care ți-o face Domnul.

Dacă însă metalele se scot împreunate cu diferite alte materii ce nu sunt metale, să nu uităm că ele și după ce au fost curățite și puse în folosință să pot împreuna cu un alt dușman, pe care îl cheamă rugina. Acele metale cari stau pe fundul lăzii și nu circulă sau nu sunt puse în circulație, ușor sunt atâcate de acest dușman. Iacob 5:3. Tot la fel acei creștini cari stau nepăsători față de lucrarea lui Dumnezeu și să dau la o parte din lucru, ei sunt atâcați de acest dușman numit; lenevie.

Scumpe suflete! N'am nevoie să te întreb de pozițiunea pe care o ocupi tu în poporul lui Dumnezeu, ci vreau să te întreb numai dacă ai fost pus în Cazanul cel mare la focul prin care Dumnezeu voiește a scoate zgura din sufletele pe cari le folosește în lucrarea Sa. Dacă n'ai fost în acest Cazan, n'ai fost pus de Dumnezeu în lucrare și n'ai să stai până în sfârșit, pentrucă în tine se mai găsește zgură păcătoasă.

Domnul să ne ajute a fi curățiți pe deplin. Amin.

Avram Ioan Incești-Bihor.

„Alegeți astăzi cui vreți să slujiți.“

Să fie lăudat Dumnezeu: Tătăl, Fiul și Duhul Sfânt, care prin bunătatea Lui ne-a adus dela întunerec la lumină, și dela moarte la viață.

Doresc ca Domnul să ajute acestui articol să reîmprospăteze starea ori cărui suflet care dorește viața vecinică în Domnul Isus.

Iosua, conducătorul treaz și înțelept al poporului Israil, el cel care ia locul lui Moise ca să ducă pe popor în Canaan, după ce a ajuns la locul hotărît, până a nu trece în calea cea eternă, spune poporului zicând: „Dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de Rîu, sau dumnezeului Amoriților în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.“ Iosua 24:15.

Nu a fost acest cuvânt atât de ușor ca Iosua să-l spună în fața poporului, dar se vede că a fost nevoie de el. Acest popor pe care îl scoate Domnul cu mână puternică de sub mâna lui Faraon și îl trece Marea Roșie ca pe uscat, îl hrănește cu mană și îl adapă cu apă din stâncă, apărându-l de dușmani în călătorie, nu ascultă pe Domnul și nici pe Iosua; deși a afirmat că dacă Domnul va fi cu Iosua după cum a fost cu Moise, ei îl vor asculta, Iosua 1:17.

Poporul a răspuns: „Depart de noi gândul să părăsim pe Domnul.“ La care Iosua le răspunde: „Voi nu puteți să slujiți Domnului...“ Se vede aici o contradicție între popor și conducător. Poporul se încredea în sine, și recunoscând binefacerile lui Dumnezeu, credea să-L slujească. Conducătorul care cunoștea de ce sunt ei capabili, el care știa abaterile lor cele multe, și el care cunoștea sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu, le spune că nu vor putea sluji Domnului. De ce? pentru că El nu-i va ierta pe ei atunci când se abat dela El, Iosua 24:16-19.

Scumpii mei frați! Cât de adevărat este cuvântul rostit de ap. Pavel la I Cor. 10:12: „Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.“ Acest popor credea că și dacă va face abateri, el tot va putea servi Domnului, așa după cum Saul atunci când a făcut cel mai urît păcat, atunci când Dumnezeu S'a căit că l-a pus rege, el atunci se laudă mai bine cu păzirea Cuvântului lui Dumnezeu, și zice către Samuil: „Am păzit cuvântul Domnului“ I Sam. 15:13,

Iosua 24:15.

Ah și câți oameni găsim noi astăzi, cari fac abateri, cari nu ascultă pe Domnul și totuș ei să laudă în fața oamenilor că păzesc Cuvântul Domnului. Dacă cineva i-ar întreba cui servesc ei, ar răspunde ca și poporul lui Israil: „Depart de noi gândul să părăsim pe Domnul.“ Inșă Domnul nu poate fi slujit de cei ce fac abateri, de cei ce nu-L ascultă și de cei ce lucrează în contra voinței Lui. Saul s'a văzut pe sine drept, dar dreptatea lui o arată Dumnezeu că e falsă și îi rupe regatul. I Sam. 15:28. Așa și acești oameni, uresc, vorbesc de rău, samănă desbinări, fac scandale, și cu toate aceste să vadă drepti iar pe alții vinovați. Și pentru că Dumnezeu nu pe dată îi pedepsește, ei continuă în facerea de rele. Ecles. 8:11 Psalm. 50:16 22, Inșă nu acela care să laudă singur va fi primit, ci acela pe care îl laudă Domnul. II Cor. 10:18.

Dacă noi cautăm în viața oamenilor cari au păcătuit, puțini vom găsi pe cari Dumnezeu i-a lăpădat la primul păcat: cei mai mulți au păcătuit mai departe văzând că Dumnezeu nu i-a pedepsit pe dată pentru primul păcat. Inșă pe toți cei ce păcătuiesc „osânda îi paște de multă vreme, și pierzarea lor nu dormitează“ II Petru 2:3.

Nu-i mai grea durere pentru copiii lui Dumnezeu decât atunci, când începând în Duh, termină în firea pământească. Odată ce ei trăiesc în felul acesta apucă a-și trimbița dreptatea lor, întocmai ca și Fariseii de pe timpul Domnului. Atunci să aruncă asupra altora fără frică de Dumnezeu și fără rușine de oameni. Și pentru ce fac ei aceasta? Pentru că în vreme ce oamenii temători de Dumnezeu sunt lăudați de faptele lor făcute în frică și temere de Dumnezeu, aceștia neavând astfel de fapte, caută ca să-și trimbițeze o dreptate artificială și nu dreptatea care vine dela Dumnezeu. Gura lor este în contradicție cu faptele lor. Deoparte li-e strigă gura pentru ei și împotriva altora, iar de alta strigă faptele împotriva lor.

De aceea fraților astăzi este timpul când noi putem să ne alegem fiecare cui vrem să slujim. Vrem să slujim lui Dumnezeu sau eului nostru?

Eu rog pe Domnul să ne ajute ca toți câți ne temem de El, să-L slujim într'o dragoste neprefăcută, într'o credință deplină și într'o nedejde vie. Amin.

C. P. L. C.

„Pentru ce nu ții Sabatul?”

Aceasta întrebare să aude astăzi foarte des, și ea este urmată de cuvintele: „Dacă nu ții Sabatul, nu poți fi mântuit.” Creștinii cari, sunt slabi în Scriptură și în credință, rămân răniți în suflet și cu desnădejde în inimă după auzirea acestor cuvinte. Un cuvânt de mângăere și de întărire pentru cei slabi și răspuns celor ce caută a se adăposti la umbra Sabatului (Colos. 2:16-17), nu putem lua din altă parte, decât din Scriptură. Aceasta este „Cartea Domnului” și ea ne dă învățatură, pentruca să putem fi înțelepți spre neprihănire.

Porunca cu privire la ziua Sabatului este următoarea: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s'o sfințești. Să lucrezi șase zile, și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă

închinată Domnului, Dumnezeului tău. să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S'a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a stinjit-o.” Exod. 20:8:11. Deut. 5:12-15. Poporul lui Israil a ținut la aceasta zi atât de mult, încât ei fuseseră în stare să condamne și pe Domnul Isus, fiindcă nu păzea Sabatul așa după cum credeau ei că trebuie păzit. Ioan 9:16. 5:18. Dumnezeu a prevăzut însă o altă odihnă când a zis: „Am jurat în mânia Mea, că nu vor intra în odihna Mea.” Ebr. 4:3. Odihna zilei de Sabat, a fost dată prin Moise, iar aceasta odihnă despre care Dumnezeu să jură în mânia Sa că ei nu vor intra în ea, a fost dată prin Isus.

Felul în care poporul lui Israil a înțeles să păzească ziua de Sabat, a fost neplăcut lui Dumnezeu. Acest popor a ținut ziua pe din afară, însă nu în inima sa. În ziua de odihnă ei își făceau gusturile lor, urmau căile lor, se îndeletniceau cu trebile lor și să dădeau la flecărie. Isaia 58:13. De aceea Domnul zice: „Nuvreau luni noi, Sabate și adunări de sărbătoare, nu pot să văd nelegiuirea unită cu sărbătoarea.” Isaia 1:13. „Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, sau cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă, sau cu privire la o zi de Sabat, cari sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Hristos.” Col. 2:16-17.

Din cauză că Sabatul nu era ținut după

voia Domnului și fiindcă el era numai o umbră a celor ce aveau să vină, trebuia ca să intre în vigoare o altă zi de odihnă și aceasta să fie mărturisită de sf. Scriptură. Astfel, **El hotărăște din nou o zi...** Ebr. 4:7, „Veniți la Mine. toți cei trudițiși împovărați. și Eu vă voi da **odihnă.**” Mat 11:28 „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihna.” Isaia 28:12. „Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine între în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S'a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.” Ebr. 4:9-10. Deci fiindcă Cuvântul Domnului ne spune despre o „odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.” înțelegem că ea este în asemănarea celei de Sabat, însă nu este aceiaș.

Și acum să cercetăm prin mila Domnului, ce deosebire este între odihna din ziua Sabatului și odihna Nou-Testamentală. Sau mai bine zis: între odihna primită prin Moise și între odihna primită prin Isus. Noi trebuie să știm că odihna venită prin Moise, a fost de ordin trupest. Ea s'a mărginit numai la înfrânarea dela lucrurile trupesti. Odihna venită prin Isus însă, nu este de natură trupestă, ci ea este de natură duhovnicească. El nu condamnă pe ucenicii Săi că smulg spice în ziua Sabatului și le mânâncă, nu condamnă pe cel ce umblă cu patul în ziua Sabatului, etc. Mat. 12:1-8 Ioan 5:8-10. Dar condamnă cu toată puterea păcatul. Și dacă Domnul **hotărăște din nou o zi**, care rămâne ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu, și dacă odihna acestei zile a venit prin Domnul Isus, atunci ușor putem să înțelegem din ce cauză adunările primilor creștini au avut loc în ziua întâi a săptămânii (Duminică, în ziua învierii Lui. Mat. 28:1) și nu în ziua Sabatului. Astfel Scriptura ne arată că ziua în care Domnul Isus a biruit asupra păcatului și a morții, aducând răpaus tuturor celor ce cred în El, a fost ziua întâi a săptămânii sau Duminică. Și în aceasta zi creștinii primitivi se adunau la rugăciune. Ioan 20:19, 26. Fapte 2:1. 20:7. I Cor. 16:2. Apoc. 1:10.

Aliluia, să fie mărit Dumnezeu Tatăl, care a lăsat ca noi să gustăm adevărata odihnă pe care El ne-a dat-o în Domnul Isus și nu ne-a lăsat ca să servim sub umbra zilei vechi Colos. 2:16-17. Domnul să ne ajute a ne odihni și noi ca Tatăl nostru ceresc, Ebr. 4:10. Ioan 5:17.

G. Boni.

Viața Creștinului.

„Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viața vecinică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” Ioan 5:39.

Să fie binecuvântat Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a descoperit prin Sf. Său Cuvânt, viața. „Pentru că viața a fost arătată și noi am văzut-o, și mărturisim despre ea, și vestim viața vecinică, viață care era la Tatăl, și care ne-a fost arătată.” I Ioan 1:2.

Cercetând lucrurile în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, vom vedea că sunt două vieți: una aici în lume împreună cu necazuri, dureri, lipsuri și neajunsuri, care se sfârșește la gura mormântului, și alta vecinică în ceruri, în bucurii și desfătări fără de sfârșit. Despre viața din aceasta lume sf. Scriptură scrie: „Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, la optzeci de ani; și lucrul cu care se mândrește omul în timpul lor nu este decât trudă și durere.” Ps. 90:10 „Omul născut din femeie are viață scurtă, dar plină de necazuri.” Iov. 14:1. Despre viața din ceruri a celor credincioși citim: „Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va conduce la izvoarele apelor vieții, și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” Apoc. 7:16-17. „Înainte Feței Tale sunt bucurii nespuse, și desfătări vecinice în dreapta Ta.” Ps. 16:11. „Acolo nu va mai fi noapte. Și nu vor mai avea trebuință nici de lampă, nici de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina. Și vor împărăși în vecii vecilor.” Apoc. 22:5 „Moartea a fost înghițită de biruință.” I Cor. 15:54.

Dacă o astfel de viață este dincolo de mormânt, atunci să ne cugetăm cât de mult ar trebui să ne luptăm în aceasta lume ca să ne asigurăm aceea viață care o găsim numai în Isus. Viața aceasta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, așa ne mărturisește ap. Pavel. Colos. 3:3. Drumul către aceasta viață, îl vom afla numai cetind sf. Scriptură. „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepteze, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.” II Tim. 3:16-17. Ferice de sufletul care trăiește viața sa, ocupându-se cu cetitul în Cartea Domnului și urmează cele scrise în ea.

Viața creștinului este deci o viață care se găsește ascunsă cu Hristos în D-zeu. Domnul Isus Hristos spune despre acela care crede în El, că: „a trecut din moarte la viață.” Ioan 5:24. Așa dar pentru el, moartea de care se îngrozesc milioane și milioane de oameni, este numai o schimbare, „din moarte la viață.” Viața aceasta însă noi trebuie să o simțim și încă mai mult, să o arătăm aici. Viața noastră trebuie să fie o viață trăită nu după poftele oamenilor ci după voia lui Dumnezeu, I Pet. 4:2. Așa și numai așa, vom putea ajunge la locul de fericire pe care l-a promis Dumnezeu celor ce-L iubesc. În caz contrar departe de a avea viață, departe de a fi în lumină, departe de a avea mângâiere, vom avea parte de moartea a două, Apoc. 20:12-15, de întunec, Mat. 22:13 și de chin vecinic Mat. 25:46 Apoc. 20:10.

Dacă viața noastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, atunci noi nu ne întoarcem privirile nici spre răsărit, nici spre apus, decât privirile noastre le avem îndreptate în sus, unde este viața noastră Colos. 3:1-3. „Cetețenia noastră este în ceruri, de unde și așteptăm ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos.” Filip. 3:20.

Scumpe suflete! Dă-mi voie să te întreb: Cum trăiești viața ta? Este viața ta, o viață de rugăciune? Trăiești tu în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie? Te porți ca un cetețean al cerului? Este viața ta ascunsă cu Hristos în Dumnezeu? Nu-i de ajuns numai să te numești creștin, decât trebuie să ai și viața pe care au avut-o creștinii. De aceea este mare lipsă pentru tine ca să citești în sf. Scriptură și să vezi cum îți arată ea că să poate dobândi viața în Hristos. Ea te învață, te mustre, te îndreaptă, și îți dă o înțelepciune care lucrează împreună cu neprihănirea. Numai în felul acesta viața ta va fi o viață de creștin. Dacă numai citești în sf. Scriptură și nu îndeplinești cele la cari te obligă Cuvântul lui Dumnezeu, sau dacă nu îndeplinești și nu citești deloc, și nu crezi în Domnul Isus, nu vei vedea viața, Ioan 3:36.

Rog pe Domnul să-ți ajute să trăiești așa cum a trăit El, I Ioan 2:6.

Ciprian Sava. Părteștii-de-sus.

Noutăți puse în fața Bibliei.

Biblia în limba țigănească. Lectorul de limbă engleză dela universitatea Masaryck din Praga lucrează la o traducere a Bibliei în limba țigănească în urmă cererii societății engleze pentru răspândirea Bibliei.

Știrea aceasta ne bucură mult, fiindcă Evanghelia trebuie să li se vestească și țiganilor. Mat. 24:14.

Oameni cari nu vorbesc despre vreme. Mohamedanii nu fac niciodată vreo apreciere asupra vremii, din cauză ca să nu critice intențiile lui Allah. Faptul aceasta ar trebui să se petreacă și între creștinii noștri de astăzi, fiindcă Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Să nu ghiciți după vîrcolaci, nici după nori.” Lev. 19:26. Mat. 16:2-3.

Biblia regăsită. Un fost combatant englez, a primit acum câteva zile, din Franța, o Biblie pe care o pierduse în timpul războiului mondial.

În luna 1917, el făcea parte din armata britanică și se găsea cu compania lângă Messine. Într-o zi, el constată lipsa Bibliei din ranișă. Fiind în toiul războiului, uită repede de dispariția cărții. În zilele aceste însă, el a primit o scrisoare prin care o femeie din Franța îl înștiința că printre lucrurile unui cumnat al ei, mort de curând, a găsit Biblia. Adresa lui era scrisă pe prima pagină a cărții. Și cu aceasta să potrivește Cuvântul Scripturii care zice: „Cuvântul Domnului rămâne în veac.” I Petru 1:25.

Pată uriașe în soare. Citim în ziare că, astronomii au observat o nouă pată în soare, al cărei diametru ar fi odată și jumătate mai mare decât cel al pământului, „Vor fi semne în soare, în lună și în stele.” Luca 21:25.

Cămăși de fir. În Mexico s'a înființat un partid care este destinat spre a combate pe chinezii cari după cât se pare, năvălesc în acele regiuni. Acest partid numără ca la 40.000 de membri, cari toți poartă cămăși de fir. Numele partidului e: „Cămășile de aur“.

Regretem că în vreme ce milioane de oameni trăiesc în cea mai cumplită mizerie, să găsim oameni cari să umble îmbrăcați în fir. Cazul acesta ne trimite la Lazar cel sărac și la Bogatul cel nemilos-tiv din Evanghelia, Luca 16:19-31.

Săptămâna păcii. La Geneva s'a înființat și și-a început activitatea la 11 Noembrie 1934 Comitetul „Săptămâna păcii.” Acest comitet, a cerut locuitorilor din Geneva să rămână credincioși ideii Societății Națiunilor și să lupte pentru pacea internațională.

Ne bucurăm că oamenii să străduiesc ca să păstreze pacea, însă noi știm că pacea adevărată este aceea care o dă Domnul Isus: El zice: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v'o dau cum o dă lumea. Să nu vi se turbure inima, nici să nu se înspăimânte.” Ioan 14:27.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: În jud. Arad: în com. Pilul 2 suf.

Zărand 2. În jud. Năsăud: com. Matei 2, și în jud. Covurlui com. Cudalbi 1. Aliluia Domnului Isus. Amin.

A V I Z.

Intrucât suntem informați că printre frații noștri s'au vădit oameni cari nu fac parte dintre noi și căroră le place a trăi de pe spinarea altora, făcând pe „servii Domnului,” ducând astfel în eroare pe frații cari nu-i cunosc și chiar înșelându-i cu sume de bani, ne-am hotărât ca în conformitate cu cele scrise la Fapte 18:27, etc. să eliberăm oricărui lucrător de al nostru un certificat semnat de noi (de președinte și secretar). Deci cu începere dela 1 Ianuarie 1935, orice lucrător adevărat care este sănătos în

credință, trebuie să poseadă în astfel de certificat. Toți aceia cari se vor prezenta fraților ca „lucrători” dar nu vor avea un asemenea certificat, sunt falși, nu lucrează în unire cu noi și nici nu fac parte dintre noi.

Rugăm deci pe toți frații sănătoși în credință ca să respingă pe oricine care spune că este „lucrător” dar n'are certificat dela noi. Fiindcă atari persoane nu sunt decât sau înșălători sau abătuți dela credință.

Către abonați.

Odată cu începerea noului an, rugăm stăruitor pe toți iubiiții noștri abonați să binevoiască a-și plăti costul abonamentului. Cel ce plătește la timp, ne dă un mare ajutor.

Cei ce nu mai voiesc a abona, revista pe anul acesta, îi rugăm să respingă primul număr sau să ne avizeze prin o carte postală. Cei ce nu resping primul număr, sunt considerați ca abonați și pe anul acesta.